

Evandjelje:
Mt 26,14 – 27, 66

Muka Gospodina našega Isusa Krista.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme:

Jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, pode glavarama svećeničkim i reče: »Što ćete mi dati i ja ću vam ga **predati**.« A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. Otada je tražio priliku da ga preda.

Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: »Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ **pashu**?« On reče: »Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.'« I učine učenici kako im naredi Isus i pripreve pashu.

Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaesticom. I dok su blagovali, reče:

»Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati.« Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti: »Da nisam ja, Gospodine?« On odgovori: »Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.« A Juda, izdajnik, prihvati i reče: »Da nisam ja, učitelju?« Reče mu: »Ti kaza.«

I dok su blagovali, uze Isus **kruh**, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: »Uzmite i jedite! Ovo je **tijelo** moje!« I uze **čašu**, zahvali i dade im govoreći: »Pijte iz nje svi! Ovo je krv moja, **krv** Saveza koja se za mnoge proljeva na otpuštenje grijeha. A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – s vama piti u kraljevstvu Oca svojega.«

Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. Tada im reče Isus: »Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: 'Udarit će pastira i **stado** će se razbjeći' Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.« Nato će mu Petar: »Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću!« Reče mu Isus: »Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!« Kaže mu **Petar**: »Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti.« Tako rekoše i svi učenici.

Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže učenicima: »Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.« I povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga **žalost** i tjeskoba. Tada im reče: »Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!« I ode malo dalje, pade ničice moleći: »Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.«

I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: »Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? **Bdijte** i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.« Opet, po drugi put, ode i pomoli se: »Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!« I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale. Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi.

Tada dođe učenicima i reče im: »Samo spavajte i počivajte! Evo, približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica.«

Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavara svećeničkih i starješina narodnih. A izdajica im dao znak: »Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!« I odmah pristupi Isusu i reče: »Zdravo, Učitelju!« I poljubi ga. A Isus mu reče: »Prijatelju, zašto ti ovdje!« Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga. I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

Kaže mu tada Isus: »Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu. Ili zar misliš da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest legija anđela? No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?«

U taj čas reče Isus svjetini: »Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice sjedah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me.« A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu.

Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine. A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak. A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti. Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe dvojica i reknu: »Ovaj reče: 'Mogu razvaliti hram Božji i za tri ga dana sagraditi.'«

Usta nato veliki svećenik i reče mu: »Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?« Isus je šutio.

Reče mu veliki svećenik: »Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti Krist, Sin Božji?« Reče mu Isus: »Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim.«

Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći: »Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu! Što vam se čini?« Oni odgovoriše: »Smrt zaslužuje!« Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali govoreći: »Proreci nam, Kriste, tko te udario?«

A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći: »I ti bijaše s Isusom Galilejcem.« On pred svima zanijeka: »Ne znam što govoriš.« Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima: »Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom.« On opet zanijeka sa zakletvom: »Ne znam toga čovjeka.« Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: »Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!« On se tada stane zaklinjati i preklinjati: »Ne znam toga čovjeka.« I odmah se oglasi pijetao. I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: »Prije nego se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti.« I iziđe te gorko zaplaka.

A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube. I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu. Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama govoreći: »Sagriješih

predavši krv nedužnu!« Odgovoriše: »Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!« I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi.

Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše: »Nije dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su krvarina.« Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca. Stoga se ona njiva zove »Krvava njiva« sve do danas. Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: »Uzeše trideset srebrnjaka – cijenu neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi – i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin.«

Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: »Ti li si kralj židovski?« On odgovori: »Ti kažeš.« I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao. Tada mu reče Pilat: »Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?« I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.

A o blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli. Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba. Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: »Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?« Znao je doista da ga predadoše iz zavisti.

Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči mu njegova **žena**: »Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.« Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da zaište Barabu, a Isus da se pogubi. Upita ih dakle upravitelj: »Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?« A oni rekoše: »Barabu!« Kaže im Pilat: »Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?« Oni će: »Neka se razapne.« A on upita: »A što je zla učinio?« Vikahu još jače: »Neka se razapne!«

Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme vodu i opere **ruke** pred svjetinom govoreći: »Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!« Sav narod nato odvrati: »Krv njegova na nas i na djecu našu!« Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne.

Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četvu. Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem. Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: »Zdravo, kralju židovski!« Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi. Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu.

Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, dadoše mu piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. A pošto ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku. I sjedeći ondje čuvahu ga. I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: »Ovo je Isus, kralj židovski.«

Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: »Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, sidi s križa!« Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, govorahu: »Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj! Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: 'Sin sam Božji!'« Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici.

Od šeste ure nastaje tama po svojoj zemlji – do ure devete. O devetoj uri povikao Isus iza glasa: »Eli, Eli, lema sabahtani?« To će reći: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? A neki od nazočnih, čuvši to, govoraše: »Ovaj zove Iliju.« I odmah pritrčao jedan od njih, uze spužvu, natopi je octom, natakne je na trsku i pruži mu piti. A ostali rekoše: »Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi.« A Isus opet povikao iza glasa i ispusti duh.

I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese, pećine se raspukoše, grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše te iziđoše iz grobova nakon njegovog uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaoše se mnogima. A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa, vidjevši potres i što se zbiva, silno se prestrašiše i rekoše: »Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj.«

A bijaše ondje i izdaleka promatrahu mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu; među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih.

Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov. On pristupi Pilatu i zaista tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu se dadne. Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe. A bijaše ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu.

Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata te mu rekoše: »Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana uskrsnut ću.' Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve.« Reče im Pilat: »Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!« Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postavili stražu.

Riječ Gospodnja.

H	Ž	A	L	O	S	T	E
R	E	U	H	O	S	I	T
A	N	P	Š	T	T	J	J
M	A	M	A	A	M	E	I
U	A	D	D	S	Č	L	D
Č	O	E	U	V	H	O	B
K	R	A	J	K	R	U	H
P	E	T	A	R	U	K	E

RJEŠENJE: _ _ _ _

* Osmosmjerka je igra pronalaženja riječi u osam smjerova unutar zadanog okvira. Nakon što pronađete podebljano i podcrtanu riječ, okružite je ili prekrižite. Rješenja su preostala slova čitana s lijeva na desno od gore prema dolje. Blagoslovljena vam nedjelja!

·